

rep. 2004/502

Nr van het arrest

Nr 882 P 2000
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zitting houdende te Antwerpen, TIENDE Kamer,
rechtdoende in correctionele zaken, verleent het volgende arrest :

Inzake van het Openbaar Ministerie

882 P 2000 tegen :

1. , inspecteur,
geboren te op

2. apothekersassistente,
geboren te op

beiden wonende te

beklaagden,

aanwezig

VERDACHT VAN TE :

vastgesteld op 12 februari 1998

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd of geweest zijnde
eigendom van :

1/ _____ geboren te _____ op _____ inspecteur,
wonende te _____
2/ _____ geboren te _____ op _____
apothekersassistente, wonende te _____

Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een vaste inrichting, te weten een bijgebouw van ongeveer 11 m bij 5 m uit rode baksteen en met hellend pannendak te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en vanaf 12 februari 1998 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

Aanpassing:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;
en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000 Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 27.04.1999,
en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 2.964 frank. De Bewaarder (get.)

AKTE VAN AANMOEDIGING
ONTVANGEN OP 060396
DOOR _____, NOTARIS TE _____

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op
19 mei 2000 door beklaagden,
31 mei 2000 door het Openbaar Ministerie,

tegen het vonnis op tegenspraak gewezen door 1 rechter op
16 MEI 2000 door de correctionele rechtbank te
HASSELT, 13° kamer, waarbij als volgt werd beslist :

1.

De rechtbank merkt voorafgaandelijk op dat de titel "gemachtigde ambtenaar" in de betichtingen dient gewijzigd te worden in "stedenbouwkundige inspecteur".

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 en door de artikelen 42, 66 en 68 van het Decreet van 4 maart 1997 houdende de bekrachtiging van het Besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw.

Verklaart beklaagde plichtig aan de feiten zoals in de inleidende dagvaarding omschreven en aangepast in huidig vonnis en qua tijdsbepaling nader gepreciseerd met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

eerste beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor deze vermengde feiten tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK, gebracht op VEERTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 53 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 2.036 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

tweede beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor deze vermengde feiten tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK, gebracht op VEERTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN.

4

Verplicht beklagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 2.036 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

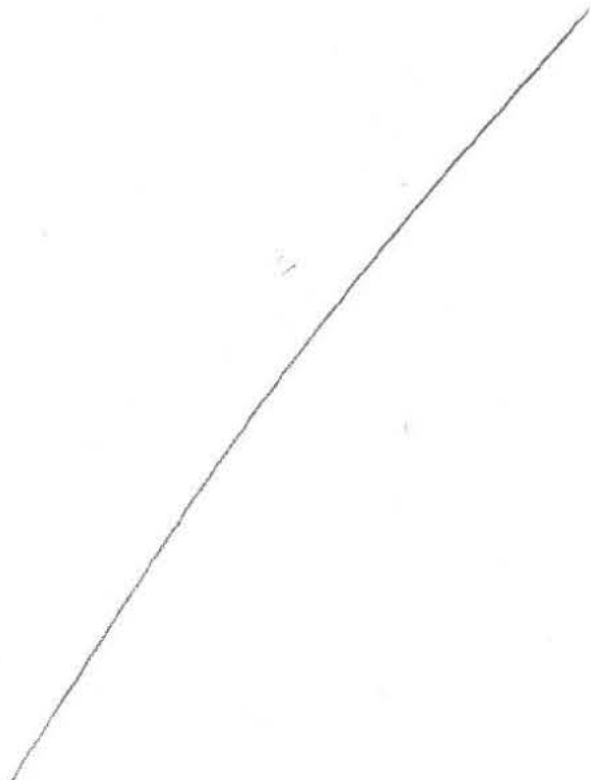
*** *** ***

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen impliceert de afbraak - inclusief de vloerplaten - van het wederrechtelijk opgericht gebouw en dit binnen de ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op het arrest van deze Kamer van het Hof dd. 26 MAART 2003, bij verstek gewezen

- betekend op 4 april 2003, aan hemzelf wat betreft eerste beklagde en aan woonst wat betreft tweede beklagde - waarbij als volgt werd beslist :

Ontvangt de hogere beroepen;

Zegt dat er geen reden is tot heropening der debatten;

Actualiseert en preciseert de feiten der tenlasteleggingen zoals hierna vermeld;

de feiten vanaf 1 mei 2000 en thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S. 29.4.2000), gewijzigd door de Decreten van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001 en 8 maart 2002;

zegt dat de ten laste van beklagden gelegde feiten op te splitsen zijn in :

- het oprichten van een gebouw van 5 x 11 m

- het instandhouden van dit gebouw vanaf 12 februari 1998 tot 2 april 1999 (opdracht tot dagvaarden)

zegt dat als tijdsomschrijving voor het onderdeel der tenlastelegging dat betrekking heeft op het oprichten van het gebouw kan vooropgesteld worden : "tussen 31 december 1995 en 12 februari 1998";

Preciseert de kadastrale omschrijving van de ligging van het gewraakte gebouw tot :

Verklaart beklagden schuldig aan de feiten van de geactualiseerde en gepreciseerde tenlasteleggingen;

Veroordeelt beklagden elk voor de bewezen feiten tot een geldboete van € 50 : 40, 3399, te verhogen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 247,89 euro, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat door de afbraak, inclusief vloerplaten, van het wederrechtelijk opgericht gebouw (11 x 5 m) binnen een termijn van EEN JAAR na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig arrest, onder verbeuring van een dwangsom van 24,79 euro per dag vertraging;

Zegt voor recht dat de gemachtigde ambtenaar/stedenbouwkundig inspecteur of het College van burgemeester en schepenen, ingeval het arrest niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar/stedenbouwkundig inspecteur of het College van burgemeester en schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te verwijderen;

Zegt voor recht dat de veroordeelden solidair gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Verplicht beklagden elk om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van tien euro, te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op vijftig euro;

Legt aan voornoemde beklagden elk een vergoeding op van 25 euro ;

Veroordeelt beklagden solidair tot de kosten van beide aanleggen, deze, voorgeschoten door de Openbare Partij, begroot op 171,72 euro;

Gezien het verzet aangetekend door beklagden tegen voormeld verstekarrest bij exploit van gerechtsdeurwaarder te dd. 4 april 2003 betekend aan het ambt van de Procureur-generaal;

-- --- --

Overwegende dat het Hof de behandeling van de zaak ab initio herneemt gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel;

Gehoord het verslag zoals gegeven door raadsheer

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door Mr advocaat bij de balie van

Gelet op de conclusies;

Gelet op het arrest van deze Kamer van het Hof dd. 16 SEPTEMBER 2003, waarbij als volgt werd beslist :

Overwegende dat ingevolge de gewijzigde wetgeving de ten laste gelegde feiten thans strafbaar gesteld zijn door de artikelen 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (*B.S.* 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999 (*B.S.* 30 september 1999), van 26 april 2000 (*B.S.* 29 april 2000), van 13 juli 2001 (*B.S.* 3 augustus 2001), van 1 maart 2002 (*B.S.* 16 april 2002) en van 4 juni 2003 (*B.S.* 22 augustus 2003);

Overwegende dat het onroerend goed voorwerp der tenlastelegging gelegen is in een zone met nabestemming, met uiteindelijk bestemming agrarische zone;

Dat het onroerend goed tevens gelegen is in een zone waarvoor een bijzonder plan van aanleg, genaamd bestaat;

Overwegende dat gelet op artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) het aangewezen voorkomt de debatten te heropenen, teneinde partijen toe te laten terzake hun standpunt te doen kennen;

Ontvangt het verzet van beklaagden, behoudens in zoverre gericht tegen het ontvankelijk verklaren van hun hoger beroep; Ontvangt de hogere beroepen van beide beklaagden en het Openbaar Ministerie;

Beveelt, om voormelde reden, de heropening der debatten en stelt de zaak ter terechtzitting van 10 DECEMBER 2003.

Houdt de beslissing nopens de kosten aan;

--- --- ---

1. Overwegende dat de feiten der tenlasteleggingen geactualiseerd worden als volgt :

de feiten vanaf 1 mei 2000 en thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S. 29.4.2000), gewijzigd door de Decreten van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001, 1 maart 2002 en 4 juni 2003;

Dat beklaagden van deze actualisatie kennis bekwamen middels de arresten van 26 maart 2003 en 16 september 2003;

2. Overwegende dat de ten laste van beklaagden gelegde feiten op te splitsen zijn in :

- het oprichten van een gebouw van 5 x 11 m
- het instandhouden van dit gebouw vanaf 12 februari 1998 tot 2 april 1999 (opdracht tot dagvaarden)

Dat uit de elementen die aan de beoordeling van het Hof voorliggen blijkt dat de oprichting van het gebouw in tijd te situeren is nadat in 1996 rioleringswerken werden uitgevoerd waardoor het grondwaterpeil zakte, zodat als tijdsomschrijving voor het onderdeel der tenlastelegging dat betrekking heeft op het oprichten van het gebouw kan vooropgesteld worden : "tussen 31 december 1995 en 12 februari 1998";

Overwegende dat de kadastrale omschrijving van de ligging van het gewraakte gebouw wordt gepreciseerd tot :

Overwegende dat door deze aangebrachte preciseringen der tenlastelegging de feiten die er op betrekking hebben en die het voorwerp uitmaken van de ingestelde vervolgingen niet gewijzigd worden;

3. Overwegende dat de feiten der tenlastelegging (oprichten en instandhouden), zoals gepreciseerd en geactualiseerd, en voor zover zij bewezen zouden zijn, in hoofde van beklaagden de uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering begint te lopen vanaf het laatste feit, nl. 2 april 1999 (datum opdracht dagvaarden);

Dat derhalve de verjaring der strafvordering niet dient gestuit te worden;

4. Overwegende dat door de elementen van het strafdossier die aan de beoordeling van het Hof voorliggen, en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan, de schuld van beklaagden aan de feiten van de tenlasteleggingen, zoals geactualiseerd en gepreciseerd, bewezen is gebleven en de daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving integraal wordt bijgetreden door dit Hof en tot de zijne wordt gemaakt;

Overwegende dat het onroerend goed gelegen is in een zone met een B.P.A.;

Overwegende dat het Ministerieel Besluit dat het B.P.A. (bijzonder plan van aanleg) goedkeurde in tijd gesitueerd is voor de in de tenlastelegging bedoelde werken;

Dat bijkomend nog vermeld kan worden dat het door beklaagden afgebroken gebouw als zodanig niet terug werd opgericht;

Dat het niet handelt, zoals in conclusies vooropgesteld, om toegelaten verbouwingswerken;

Dat beklaagden in plaats van de stallingen o.m. een "polyvalente ruimte" (woonruimte) creëerden, met een voor het nieuwe gebouw totale bebouwde oppervlakte die opgetrokken werd van 110 naar 128 m², hoewel het bouwvolume beperkter is dan voordien door het niet weder opbouwen van een muur van de oorspronkelijke stallingen;

Overwegende dat het gebouw gelegen is in een Bijzonder Plan van Aanleg (BPA), goedgekeurd met Ministerieel Besluit van 24 april 1989, en er gekend is als een "zone met nabestemming", die betrekking heeft op o.m. "percelen waarop nu gebouwen opgericht zijn, waar normalerwijze deze gebouwen niet toegelaten kunnen worden" (st. 31);

Dat de bestemming van de gebouwen in die zone is :
 "Binnen deze zone mogen de bestaande gebouwen hun functie behouden. Aan deze gebouwen zijn echter geen grondige verbouwingswerken toegelaten, noch volumewijzigingen door bijbouw. Het gebouw voorzien van een hellend dak is wel toegelaten. Bij grondige verbouwing of afbraak van deze gebouwen dient het perceelsgedeelte de bestemming te krijgen van de op het bestemmingsplan voorziene zonerings (grondkleur).", *in casu* agrarische zone (st. 32-33);

Overwegende dat het nieuw opgerichte gebouw van 5 op 11 meter geenszins een als agrarisch aan te merken functie heeft, maar integendeel in essentie een woonfunctie vervult;

Dat niet anders kan geoordeeld worden dan dat het thans ter beoordeling zijnde gebouw een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het plan van aanleg;

Dat beklagden niet kunnen gevolgd worden wanneer zij, in strijd met voorgaande overweging, voorhouden te kunnen genieten van het gegeven dat de strafsanctie bij instandhouden niet meer geldt, sedert het handhavingsbeleiddecreet van 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003);

Overwegende dat beklagden verder niet kunnen gevolgd worden wanneer zij voorhouden dat het Hof ertoe gehouden is het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen;

Dat immers artikel 11 van het handhavingsbeleiddecreet van 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) duidelijk bepaalt, in het nieuwe artikel 198 bis DRO, dat de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd;

Dat tot op heden de Hoge Raad voor het Herstelbeleid nog niet werd opgericht;

Dat bijgevolg de bepalingen omtrent de Hoge Raad voor het Herstelbeleid actueel geen deel uitmaken van het positieve recht, en het verweer van beklaagden terzake zinledig is;

Overwegende dat, wat de herstellvordering betreft, *in casu* geen toepassing kan gemaakt worden van artikel 8 van het handhavingsbeleiddecreet van 4 juni 2003 (toepassing meerwaarde) gezien de gepleegde inbreuk, gelet op de nieuw bebouwde oppervlakte en de wijziging van bestemming, een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of het plan van aanleg;

Overwegende dat de familiale context van beklaagden terzake niet relevant is, evenmin als het verloop van een lopende regularisatiepoging en de hinder voor de omgeving; Dat immers niet voorbij kan gegaan worden aan de duidelijke bepalingen van het B.P.A.;

5. Overwegende dat de bewezen feiten zich in hoofde van beide beklaagden vermengen als zijnde gepleegd met eenzelfde misdadig opzet, zodat in toepassing van art. 65 Sw. slechts één straf dient opgelegd te worden, nl. de zwaarste;

Overwegende dat de aard en de ernst van de bewezen en vermengde feiten, het middels de feiten betoonde misprijzen voor de ruimtelijke bestemmingsplannen ten voordele van hun materieel genot, verantwoord dat beide beklaagden elk worden veroordeeld tot een geldboete van (50 te verhogen met 1990 opdecimen) : 40,3399 en alzo gebracht op 247,89 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Overwegende dat de hoogte van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de hoogte van de bepaalde geldboete;

Overwegende dat het vonnis a quo verder nog te bevestigen is waar het :

- op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur het herstel van de plaats, omschreven in de alhier gepreciseerde tenlastelegging beveelt, door :
- het afbreken van het wederrechtelijk opgericht gebouw, inclusief de vloerplaten
- de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden van ambtswege in de uitvoering van het vonnis te voorzien voor wat het herstel betreft
- zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen

te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te verwijderen
 - zegt dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen
 - verklaart dat de uitvoeringskosten invorderbaar zijn op vertoon van één staat opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter

Overwegende dat het vonnis a quo te wijzigen is als volgt :
 - de uitvoering van de herstelmaatregelen wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 24,79 euro, per dag vertraging en zulks volgend op de laatste dag van de gestelde herstelperiode,
 - de termijn voor het herstel wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde treden van het arrest;

Overwegende dat beklaagden elk dienen verplicht te worden tot betaling van een bijdrage, bij wijze van financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, van 10 euro, te verhogen met 40 opdecimen en also gebracht op 50 euro, alsmede elk tot een vergoeding van 25 euro, in toepassing van art. 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, deze bedragen geen straffen zijnde;

OM DIE REDENEN

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak opzichtsens beklaagden;

Gelet op de artikelen :

2, 11 tot 14, 24, 31 tot 37 en 41 wet 15 juni 1935,
 162, 187, 190, 194, 208, 210, 211 wetboek strafvordering,
 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
 91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd bij K.B. van 23.12.1993 en K.B. 11.12.2001;
 2, 3 en 4 wet 26 juni 2000;
 44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
 42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22.10.1996 tot coördinatie van de wet van 29.3.1962, vanaf 1 mei 2000 en thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni

1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S. 29.4.2000), gewijzigd door de Decreten van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001, 1 maart 2002 en 4 juni 2003;
1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek;
1385 bis gerechtelijk wetboek;
1 wet 5 maart 1952;
28, 29 wet 1.8.1985;
58 K.B. 18.12.1986;

Het arrest van 16 september 2003 verder uitwerkend;

Actualiseert en preciseert de feiten der tenlasteleggingen zoals voormeld;

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten van de geactualiseerde en gepreciseerde tenlasteleggingen;

Veroordeelt beklaagden elk voor de bewezen feiten tot een geldboete van € 50 : 40, 3399, te verhogen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 247,89 euro, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat door de afbraak van het wederrechtelijk opgericht gebouw (11 x 5 m), inclusief vloerplaten, binnen een termijn van EEN JAAR na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig arrest, onder verbeuring van een dwangsom van 24,79 euro per dag vertraging;

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het College van burgemeester en schepenen, ingeval het arrest niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur of het College van burgemeester en schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren op te slaan en te verwijderen;

Zegt voor recht dat de veroordeelden solidair gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Verplicht beklaagden elk om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro, te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro;

Legt aan voornoemde beklaagden elk een vergoeding op van 25 euro ;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van beide aanleggen, met inbegrip van deze van de verstek- en de verzetprocedure, het verstek aan hen te wijten zijnde, en deze, voorgesloten door de Openbare Partij, begroot op 308,66 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TIENDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te
ANTWERPEN op 4 FEBRUARI 2004.

Waar aanwezig waren :

Raadsheer Wnd Voorzitter,
Raaadsheer
Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.